
Carta de Geoff Cowling - Catalonia's very real grievances

Autor:

Data de publicació: 04-03-2014

Geoffrey Cowling ex-cònsol general del Regne Unit a Barcelona, ha respost a l'article que la diputada del PP al congrés espanyol

Cayetana Álvarez de Toledo va publicar la setmana passada al Financial Times contra l'independentisme català i escocès. En aquell article, negava les raons històriques i polítiques per a la secessió i demanava a la UE una 'resposta clara' contra l'independentisme. Avui, Geoff Cowling publica al mateix diari una carta contundent amb aquest títol: 'Els greuges ben reals de Catalunya'.

Geoffrey Cowling ex-cònsol general del Regne Unit a Barcelona, ha respost a l'article que la diputada del PP al congrés espanyol

Cayetana Álvarez de Toledo va publicar la setmana passada al Financial Times contra l'independentisme català i escocès. En aquell article, negava les raons històriques i polítiques per a la secessió i demanava a la UE una 'resposta clara' contra l'independentisme. Avui, Geoff Cowling publica al mateix diari una carta contundent amb aquest títol: 'Els greuges ben reals de Catalunya'.

'Dos dels més grans i més vells estats, el Regne Unit i Espanya, encaren greus desafiaments dels separatistes regionals a Escòcia i a Catalunya', escrivia la diputada popular, en l'article publicat el 18

de febrer. En l'article, titulat 'Europa no es pot permetre el luxe de cedir als separatistes', hi deia també que l'independentisme amenaçava la integritat tant dels 'països afectats com del gran projecte europeu'. 'El separatisme català va contra els valors que defineixen Espanya com una democràcia i la UE com assoliment de la civilització', deia encara Álvarez de Toledo. I feia una crida als dirigents europeus perquè 'desemmascaressin la hipocresia del nacionalisme'.

Doncs bé, avui la resposta de l'ex-cònsol britànic és aquesta:
Comença així:

'És un error descriure el referèndum sobre la independència d'Escòcia com "un greu desafiament dels separatistes regionals". Escòcia no és cap regió. És una nació per dret propi dins el Regne Unit. Els parlaments escocès i anglès es van unir en una "acta d'unió" el 1707. És un dret democràtic del poble de la nació escocesa de votar perquè es derogui l'acta, si així ho vol. Catalunya també és una "nació", tal com la defineix l'estatut, una llei aprovada pel Parlament espanyol el 2006. Descriure totes dues nacions com a "tribus" demostra una ment colonialista.'

I continua:

'L'ONU és molt clara sobre els drets de les nacions. "Tots els pobles tenen el dret de l'autodeterminació. En virtut d'aquest dret determinen lliurement el seu estatus polític i decideixen

lliurement el seu desenvolupament econòmic, social i cultural." Per la Unió Europea "encarar-se al separatisme", "desemmascarar la hipocresia del nacionalisme" i "jugar la carta legal dels tractats de la UE" contra Escòcia i Catalunya seria trepitjar un terreny molt controvertit.'

Cowling recorda que l'article de la diputada del PP acusa el govern català de desvirtuar els fets històrics en el tercer centenari de la caiguda de Catalunya, al final de la guerra de la Successió espanyola.

'Paga la pena de recordar que Catalunya era efectivament una nació independent fins el 1714. Durant aquella guerra, Catalunya es va aliar amb Anglaterra per mitjà del tractat de Gènova del 1705 i va lluitar per la causa dels Habsburg contra l'Espanya borbònica. Quan el govern britànic va retirar el seu suport als Habsburg i

va signar el tractat d'Utrecht, el 1713, Catalunya va continuar lluitant sola. L'exèrcit borbònic franco-espanyol va necessitar un setge d'un any per a trencar les defenses de Barcelona, que va caure l'11 de setembre de 1714.

Milers de defensors catalans van morir en el setge i el càstig posterior. L'antic Parlament de Catalunya, la seva identitat, la seva llengua i la seva cultura van ésser esclafats. Una gran part de la ciutat va quedar arrasada. Catalunya no es va unir voluntàriament a Espanya: va ésser brutalment conquerida.'

I també apunta el tracte que va rebre Catalunya durant la guerra del 1936-39: 'Barcelona fou bombardejada per l'aviació rebel de Francisco Franco i hi van morir mil tres-centes persones. El president electe de Catalunya, Lluís Companys, es va trobar obligat a fugir a França. Fou extradit per Franco i afusellat el 1940 al castell de Montjuïc, amb Barcelona sota els peus. Lluís Companys continua essent l'únic president en exercici executat de tot Europa. Mai no hi ha hagut cap disculpa ni perdó pòstum.'

L'ex-cònsol recorda les grans mobilitzacions de les dues últimes diades de l'Onze de Setembre, per afirmar: 'El moviment independentista ha arrelat profundament en la societat catalana, impulsat per cada menyspreu arribat de Madrid.'

I acaba així:

'Tal com Escòcia, el Parlament de Catalunya disposa d'una majoria en favor d'un referèndum sobre la independència. El Parlament de Westminster ha donat a Escòcia el dret de decidir el seu futur. En canvi, el parlament espanyol es nega a debatre la petició de Catalunya. La democràcia no és temuda al Regne Unit: és acceptada amb els braços oberts. La democràcia, per tant, no s'hauria de témer tampoc a Espanya.'

Geoff Cowling fou cònsol general del Regne Unit a Barcelona del 2002 al 2005.